

Resolució 581/2023, de 6 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 324/2023

Administració reclamada: Institut Català de Finances (ICF)

Informació reclamada: Informació sobre actuacions de l'ICF i representants de l'Ajuntament sobre un préstec per a la realització d'unes obres.

Sentit de la Resolució: Estimació parcial

Resum: El reclamant electe sol·licita informació sobre l'activitat relacionada amb un préstec de l'Ajuntament al qual pertany davant l'Institut Català de Finances (ICF). L'entitat financera s'oposa al lliurament de la informació en base al deure de reserva d'informació en relació amb els seus clients, prevista a l'article 1.3 del text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, aprovat per Decret Legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, i l'article 83 de Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, malgrat que aquesta Comissió considera que és possible lliurar la informació amb el consentiment del client, en aquest cas l'Ajuntament al qual pertany el reclamant electe, ates allò previst a l'article 83.2 de la LOSSEC. Es resol que l'ICF realitzi la corresponent derivació prevista a l'article 30 de la LTAIPBG i que l'Ajuntament hagi de lliurar la informació reclamada per l'electe que, en aquest cas sí, gaudeix del corresponent règim de garanties que es deriven de la seva condició.

Paraules clau: Institut Català de Finances. Prerogatives del càrrec electe d'Ajuntament envers altres institucions. Manca de col·laboració. Límits. Confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració. Reserva d'informació en relació a l'activitat creditícia. Consentiment del client. Derivació de les sol·licituds. Reclamació contra desestimació.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. El 5 d'abril de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 324/2023, presentada per una persona reclamant electa de l'Ajuntament de Vilanova del Vallès contra l'Institut Català de Finances (ICF), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 8 de març de 2023 la persona reclamant, electa de l'Ajuntament de Vilanova del Vallès, presenta una sol·licitud d'informació a l'Institut Català de Finances (ICF) que concretament consisteix en conèixer: "-Quantes reunions hi hagut entre l' Institut Català de Finances (ICF) i l'Ajuntament de Vilanova del Vallès des del 1 de gener del 2021. -Quins temes

s'han tractat i quines persones s'han reunit; així com un resum del que s'ha parlat. - Referent a la sol·licitud d'un préstec per realitzar obres al Barri Rodes (Vilanova del Vallès), saber si l' Institut Català de Finances ha avalat o (pre)concedit un "crèdit pont" per finançar aquestes obres. -Saber si aquest préstec comptabilitza com a deute viu per l'ajuntament, i de quina forma està previst que encaixi dins la normativa actual; ja que un crèdit pont es tracta d'operacions de tresoreria a curt termini i, en canvi el que es vol fer és un crèdit pont a llarg termini".

3. El 5 d'abril de 2023 l'Institut Català de Finances (ICF) desestima la sol·licitud del reclamant electe de Vilanova del Vallès en virtut de la Resolució de data 20 de març de 2023, per entendre que concorre el límit previst a l'article 21 LTAIPBG relatiu a la no divulgació de la informació quan comporta un perjudici per al secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei. En aquest cas l'ICF considera que la remissió legal seria la previsió establerta sobre el deure de reserva d'informació en relació amb els seus clients, prevista a l'article 1.3 del text refós Llei de l'Institut Català de Finances (ICF), aprovat per Decret Legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, i article 83 de Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.
4. La reclamació de l'electe contra la denegació de la informació per l'ICF no qüestiona la fonamentació relativa al deure de confidencialitat d'aquesta institució reconeguda en la corresponent normativa reguladora, sinó que considera que no s'ha tingut en compte la seva condició d'electe de l'Ajuntament, al qual concerneix la informació que es demana, i recorda el regim de respecte del deure de secret i confidencialitat al qual resta subjecte i que li és inherent al càrrec.
5. El 18 d'abril de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 18 d'abril de 2023 la GAIP comunica la reclamació a l'Institut Català de Finances (ICF) i requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Aquesta petició es reitera el 5 de maig de 2023, sense que a data d'aquesta resolució la GAIP hagi rebut cap comunicació per part de l'ICF.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits

enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Manca de col·laboració per part de l'Administració reclamada

L'antecedent 6 posa de manifest que l'Administració no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP (“La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies”). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'Administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació. A més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que “la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació”.

3. Objecte de la reclamació i límits a l'accés a la informació pública.

La informació reclamada consisteix en conèixer les gestions realitzades per un Ajuntament sobre la gestió d'un crèdit amb l'ICF. Concretament es sol·licita, per part d'un electe de l'Ajuntament promotor de les actuacions objecte del crèdit, que l'entitat financera li doni accés a la informació següent: quantes reunions s'han realitzat; quins temes s'han tractat; quines persones s'han reunit; i el resum del que s'ha parlat. També demana informació sobre la sol·licitud d'un préstec per realitzar obres al Barri Rodes (Vilanova del Vallès), saber si l'Institut Català de Finances ha avalat o (pre)concedit un "crèdit pont" per finançar aquestes obres i conèixer si aquest préstec comptabilitza com a deute viu per l'ajuntament, i de quina forma està previst que encaixi dins la normativa actual; per considerar que un crèdit pont són operacions de tresoreria a curt termini i, en canvi el que es vol fer és un crèdit pont a llarg termini. El reclamant invoca la seva consideració de càrrec electe de l'Ajuntament sobre el qual demana la informació, amb el corresponent règim de confidencialitat sobre la informació reclamada, per tal

de que l'entitat financera no hagi d'oposar la reserva legal que li es d'aplicació sobre les activitats creditícies sol·licitades.

D'acord amb l'article 2.b) de la LTAIPBG la informació reclamada és informació pública atès que, segons aquest precepte, és informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei.

La informació reclamada es refereix a unes actuacions sobre un préstec que un Ajuntament gestiona amb l'ICF, per tal de finançar unes obres al Barri Rodes (Vilanova del Vallès) d'aquell municipi. La informació sol·licitada pel reclamant, no només es refereix a les característiques del préstec, sinó que també demana tenir coneixement del nombre de reunions, assumptes tractats i persones assistents. Des de la perspectiva de la previsió de l'article 2.b) de la LTAIPBG, cal constatar que la informació reclamada s'ha de considerar informació pública.

No obstant això, l'ICF invoca per a denegar l'accés a la petició d'aquesta informació, el límit relatiu al deure de confidencialitat envers el desenvolupament de la seva activitat creditícia, fonamentat en les previsions legals a les quals remet l'article 21.1.c) de la LTAIPBG. Tal com s'esmenta als antecedents, l'ICF considera que concorre el límit previst a l'article 21.1.c) LTAIPBG relatiu a la no divulgació de la informació quan comporta un perjudici per al secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei. En aquest cas l'ICF entén que la remissió legal seria la previsió establerta sobre el deure de reserva d'informació en relació amb els seus clients, prevista a l'article 1.3 del text refós Llei de l'Institut Català de Finances (ICF), aprovat per Decret Legislatiu 1/2022, de 26 de juliol, i a l'article 83 de Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit (LOSSEC).

L'Institut Català de Finances (ICF) és una entitat amb personalitat jurídica pròpia sotmesa a l'ordenament jurídic privat, de les previstes a l'article 1.b.1 del text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre (article 1.1 Decret legislatiu 1/2022), amb ànim de lucre, i l'activitat del qual consisteix en la realització d'aquelles activitats, operacions i serveis propis del negoci de banca en general que li siguin permeses per la legislació d'entitats de crèdit vigent, així com les activitats d'inversió en capital risc, tot subjecte a la normativa en matèria d'ajuts d'estat (article 6.1 del Decret legislatiu 1/2021).

L'ICF és un subjecte obligat per l'LTAIPBG a tramitar les sol·licituds d'accés a la informació pública i a facilitar-ne, quan s'escaigui, l'accés, malgrat que aquest estigui subjecte a determinades limitacions (art.3. 1b) LTAIPBG).

D'acord amb l'exposat, la informació reclamada, com s'ha dit, malgrat tenir la consideració d'informació pública, aquesta no hauria de ser accessible segons l'ICF, per la invocació d'un límit per al seu accés que es basa en la regulació el deure de reserva de les informacions relatives als saldos, posicions, transaccions i altres operacions dels seus clients establert a l'article 83 de Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit (LOSSEC).

Es recorda, com reiteradament aquesta Comissió s'ha pronunciat en relació a que la declaració de confidencialitat o reserva de la informació continguda en una llei sectorial, que aquesta reserva no pot justificar l'exclusió total i absoluta del marc de la transparència d'aquell àmbit de gestió o decisió dels poders públics, sinó que ha de ser ponderada, cas per cas, com qualsevol altre límit a l'accés de la pròpia legislació de transparència. Al Dictamen 9/2019 d'aquesta Comissió de Garantia d'Accés a la Informació Pública, sobre una consulta general sobre l'accés a informació d'operacions de l'ICF afectada pel deure de reserva imposat per la legislació bancària i altres límits a l'accés, va analitzar el deure de reserva de la informació bancària com a límit a l'accés a la informació en poder de l'ICF, tot i que en aquell cas s'examinava el dret d'accés a l'esmentada informació per part de membres del Parlament.

D'altra banda, sens perjudici que els límits al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i finalitat de protecció, que l'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació (article 22 LTAIPBG) i que, per al supòsit específic, es pogués determinar la possibilitat d'accés malgrat la reserva sobre la seva activitat creditícia, és rellevant en aquest cas tenir en compte la pròpia previsió de l'article 83.2 de la LOSSEC sobre les possibilitats establertes per a permetre l'accés a la informació reclamada.

La informació sol·licitada a l'ICF que, com s'ha dit, es refereix a les característiques d'un préstec relatiu a actuacions consistents en realitzar obres al Barri Rodes (Vilanova del Vallès), i concretament es vol saber si l'ICF ha avalat o (pre)concedit un "crèdit pont" per finançar aquestes obres i conèixer si aquest préstec comptabilitza com a deute viu per l'ajuntament, i de quina forma està previst que encaixi dins la normativa actual, ja que un crèdit pont es tracta d'operacions de tresoreria a curt termini i, en canvi el que es vol fer és un crèdit pont a llarg termini, cosa que dificulta el seu encaix dins la consideració de la confidencialitat creditícia de forma equiparable a la que correspon a un client particular. Accedir a aquesta informació té, a totes llums, un marcat interès públic.

El coneixement de quina és la forma de finançament d'unes actuacions públiques com són les obres del barri d'aquest municipi, que s'acorden amb la institució creditícia de la Generalitat, reuneix elements suficients per ser considerat un àmbit informatiu a l'abast del coneixement de l'electe reclamant que, tot i que recau dins l'àmbit de l'activitat creditícia de l'ICF i de l'express

regim jurídic de reserva abans esmentat, no hauria de ser, sense més, exclòs del coneixement del reclamant electe.

Sobre el deure de reserva d'informació que les entitats de crèdit han de preservar en relació amb els seus clients i que d'acord amb això el l'ICF considera que l'impediria divulgar ni comunicar informació a tercers, aquesta Comissió fa avinent que d'acord amb les pròpies previsions de l'article 83.2 LOSSEC, s'habilita una possibilitat de donar accés a la informació requerida, sense violentar allò disposat sobre la reserva de l'esmentada activitat, que consisteix en disposar del consentiment del client que permeti la seva comunicació, entre d'altres supòsits on es preveu també la possibilitat de comunicar la informació.

En el supòsit que s'analitza, el client -al qual caldria sol·licitar el corresponent consentiment per tal de permetre l'accés a la informació- és precisament una Administració pública i la informació reclamada relativa a les gestions realitzades sobre el finançament d'unes actuacions públiques permetrien a aquesta Comissió ponderar el límit invocat, d'acord amb la pròpia previsió de la llei i considerar que l'ICF hauria d'haver requerit aquest consentiment a l'Ajuntament quan es va plantejar la petició de la informació.

L'expectativa de confidencialitat del finançament d'una actuació creditícia d'un ens públic local sobre una actuació pública i que demana un electe que pertany a la dita institució, es pot cohonestar amb el règim de reserva previst per a la institució financera, si aquesta institució gestiona degudament el consentiment de l'Ajuntament per a lliurar la informació sol·licitada.

D'acord amb això, res hauria impedit a l'entitat creditícia gestionar amb l'Ajuntament la petició d'accés a la informació reclamada i amb això, donar compliment, d'una banda amb els límits de reserva establerts a l'article 83.2 LOSSEC, sense que suposessin un sacrifici de caràcter absolut al dret d'accés a la informació pública que hauria de ser susceptible d'ésser comunicada legítimament d'acord amb allò establert a l'article 22 de la LTAIPBG.

Una altra qüestió que es suscita en els antecedents és que la persona reclamant fa constar la seva condició de càrrec electe de l'Ajuntament al qual pertany i respecte del qual demana les gestions que s'han realitzat amb la institució creditícia de la Generalitat, per tal d'invocar el règim de garantia de sigil de la informació requerida.

Efectivament, el càrrec electe té garantit un règim jurídic especial per a l'obtenció de dades i d'informacions de l'Ajuntament del qual n'és membre, i és d'acord amb el dret d'informació dels electes, reconegut per la legislació de règim local, que es reconeix un dret més extens que el dret reconegut a qualsevol ciutadà. Però, aquest dret d'accés a la informació municipal i corresponent deure de confidencialitat del càrrec electe, es projecta sobre els serveis administratius locals i dels òrgans col·legiats dels quals els electes siguin membres, però no en el cas de que l'electe local s'adrexi a qualsevol altra instància, en aquests cas cal concloure

que es regirà per la legislació de transparència, sense més distinció, i no podrà fer prevaldre la seva especial consideració com a regidor respecte del deure de secret i confidencialitat al qual resta subjecte i que li és inherent al càrrec.

No obstant això, malgrat la impossibilitat que el càrrec electe pugui fer valer la seva especial condició en relació a l'ICF, en aquest cas hi concorre un interès públic rellevant en l'obtenció de la informació, ja que es pretén obtenir informació sobre la forma de finançament d'actuacions de l'Ajuntament al qual pertany. En aquest cas, la Comissió considera que per tal de reforçar l'específic règim d'accés a la informació del càrrec electe, atès l'impediment legal invocat per l'entitat financera s'hauria d'haver derivat la petició d'accés a l'Ajuntament concernit per la petició d'informació, d'acord amb allò establert a l'article 30 de la LTAIPBG i així traslladar a aquesta institució la petició formulada, àmbit on el càrrec electe esdevindria assistit de totes les garanties que es deriven del seu càrrec.

D'acord amb l'exposat, atesos els límits invocats per l'ICF a la petició formulada per l'electe sobre la operació creditícia que es refereix a les actuacions d'una institució pública com és l'Ajuntament al qual pertany, aquesta Comissió entén que la institució financera hauria d'haver derivat la petició d'informació sol·licitada a l'Ajuntament de Vilanova del Vallès per tal que s'atengués degudament la petició d'informació formulada pel càrrec electe d'aquell Ajuntament, tenint en compte que aquesta administració disposa de la informació sol·licitada i el reclamant electe, en aquest cas sí, gaudeix de les garanties específiques que sobre l'accés a la informació se'n deriven de la seva condició de càrrec electe.

A la vista de les anteriors consideracions i dels articles 30.2 LTAIPBG i 57 DTAIP, és procedent retrotreure el procediment al moment de la recepció de la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent 2 i requerir a l'ICF perquè la derivi a l'Ajuntament de Vilanova del Vallès, d'acord amb allò disposat als articles que s'acaben de citar i tot adjuntant també aquesta Resolució, amb la finalitat que l'Ajuntament lliuri a l'electe reclamant la informació respectiva sol·licitada, dins del termini d'un mes des de la recepció de la derivació. En cas que s'incompleixi l'obligació de facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada, aquesta podrà presentar una reclamació a la GAIP contra l'Ajuntament incomplidor.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les

seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

D'acord amb els antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 6 de juliol de 2023, sobre la Reclamació 324/2023 resol per unanimitat

1. Estimar la Reclamació 324/2023 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sobre la informació sol·licitada.
2. Retrotreure aquest procediment d'accés a la informació pública al moment de la recepció de la sol·licitud indicada a l'antecedent 2 i requerir el ICF perquè, dins del termini màxim de cinc dies des de la recepció d'aquesta Resolució, derivi a l'Ajuntament de Vilanova del Vallès, d'acord amb els requeriments dels articles 30.2 LTAIPBG i 57 DTAIP i tot adjuntant també aquesta Resolució, amb la finalitat que l'Ajuntament lliuri a la persona reclamant la informació sol·licitada, dins del termini d'un mes des de la recepció de la derivació.
3. Anul·lar la Resolució de 5 d'abril de 2023 de l'Institut Català de Finances, indicada a l'antecedent 3, en tot allò que s'oposi al contingut d'aquesta Resolució.
4. Requerir a l'Institut Català de Finances a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 324/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Ballo

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.